

Kordelija Paladin

Jedna od sestara

humorna monodrama

Redatelj: Robert Raponja

Igra: Katica Šubarić

„Jedna od sestara“ humorna monodrama

Autorica: Kordelija Paladin

Igra: Katica Šubarić – doktorski umjetnički praktični rad

Mentor i redatelj: Robert Raponja

Oblikovatelj vizalnog identiteta: Davor Molnar

Zašto smo zbog ljudi kojima je nepojmljivo naše biće osuđeni skrivati svoje unutarnje svjetove, istinu o sebi? Čemu strah od toga da nećemo uspjeti zadovoljiti potrebe drugih ljudi, da nećemo ispuniti očekivanja onih do kojih nam je nam je jako stalo? Studentica Irena dubinski traga za odgovorima na ova pitanja u humornoj monodrami „Jedna od sestara“ Kordelije Paladin.

Irena na grčkom jeziku znači ona koja je mirna, no naša junakinja je nešto posve drugo: nemirna, znatiželjna, otvorena, raspričana i zabrinuta. Ona žeda za znanjem, za literaturom, za duhovnošću i humorom. Ima organsku potrebu naglas izraziti sve dvojbe svojih unutarnjih i vanjskih konflikata i nesporazuma.

Irena je ljubazna, trudi se, nastoji se ne zamjeriti svojim roditeljima koji je savjetuju i određuju pravac života. Pa se s pravom pita: „Da li bi me njihovi savjeti doveli baš do mjesta do kojeg ja želi stići, i tamo sebe zateći.“

Irena, ne po svom i već po očevom izboru studira pravo. Od majke sluša lekcije o nužnosti udaje, i rađanju i odgoju djece. Irenu muči je li je svoje roditelje iznevjerila još od samog rođenja, pa kaže: „Htjeli su da im drugo dijete bude sin, a ne druga kći, ali ispade tako. A poslije još dvije kćeri, one su barem ublažile moju krivicu, jer je gore biti četvrta nego druga kći. Sve sestre i brat rođeni su u proljeće i ljeto, a ja sam jedina zimsko dijete, rođena onda kad zrak smrdi od dimnjaka i progorjele prasadi na ražnju.“ Za Irenu majka govori: „Irena je jedna od naše četiri curice. Jedna od sestara. Mlađa, ali ne najmlađa. Ni najljepša, ni najružnija. Ni najgluplja, ni najmudrija. Ni najdarovitija, ni najbezveznija. Tako, prosječno dijete...“

Irena prihvaća sve različitosti u svojoj užoj obitelji, ali otkriva da je jedini način na koji može ostvariti svoju potrebu za kreiranjem i pisanjem i sačuvati svoju posebnost i različitost, da se odupre tuđim savjetima. Ona uviđa da bližnji od nje traže da bude prosječna i da radi sve što rade i drugi ljudi, ali to je skreće njenog pravog puta, ona ima svoj cilj: dati ljudima najbolje od sebe.

Sedam žena, koje u ovoj monodrami utjelovljuje jedna glumica, progovara o inim predrasudama i zabudama o položaju žene u suvremenom društvu. Mlada žena: poslušna kći, buduća majka, sestra, prijateljica, unuka, studentica, zaposlenica zgraža se nad izrazom da cure „cure“, za razliku od muškaraca za koje je svijet drugačije posložen.

Naposljetku, Biće svjetlosti nam je svima dano, da nam pokaže naš put.

